

Paaston matkalla - vähemmän minua, enemmän hedelmää

Mitä tunteita paaston aika sinussa herättää? Ärsyttääkö ajatus, että pitäisi karsia jotakin elämästä paaston ajaksi. En minä ainakaan kahvin juontia lopeta, ajattelen. Ulkoisia asioita tärkeämpää onkin se, mitä sydämessämme tapahtuu.

Paaston aika kutsuu meitä hiljentymään ja tarkastelemaan sydäntämme. Se ei ole vain luopumista jostakin näkyvästä, vaan se on suuntautumista kohti Jumalaa, joka kasvattaa meissä hengen hedelmiä: rakkautta, iloa, rauhaa, kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyttä, uskollisuutta, lempeyttä ja itsehillintää. Paasto riisuu meistä turhat kerrokset, jotta nämä hedelmät voisivat kypsyä.

Usein toivomme hengellistä kasvua ilman odottamista, mutta hedelmä ei synny kiireessä. Se tarvitsee aikaa, valoa ja juuret, jotka saavat ravintonsa Jumalan sanasta ja rukouksesta. Paaston aikana Jumala haluaa karsia meistä sen, mikä estää kasvua: ylpeyden, levottomuuden ja itsekkyyden. Karsiminen voi tuntua kipeältä, mutta sen tarkoitus on tehdä tilaa uudelle elämälle.

Kun luovumme jostakin, opimme samalla luottamaan enemmän Jumalan huolenpitoon. Tyhjät kädet voivat ottaa vastaan enemmän. Hiljaisuudessa kuulemme paremmin Jumalan lempeän äänen, joka ohjaa meitä kohti rakkautta ja rauhaa arjenkin keskellä.

Paasto ei siis ole suoritus, vaan matka kohti hedelmällistä elämää, jossa Hänen on tultava suuremmaksi ja minun pienemmäksi. Hän tekee työnsä meissä ajallaan – meidän tehtävämme on pysyä Hänessä.

Hengen hedelmistä pääset keskustelemaan lisää tämän kevään kinkereillä, su 8.3
Kuivannon kirkossa klo 14 tai su 15.3 Vanhassa pappilassa klo 14

Sirkku Pelkonen

Seurakuntapastori

Orimattilan seurakunta